

[Aksel Larsen.]

indtægt på over 10 000 kr. Jeg tvivler ikke om, at hvis det ender med valg, vil socialdemokratiet, når valget er mere eller mindre vel overstået, være til at tale med om denne sag, og så vil der ikke være den store afstand mellem socialdemokratiet og det ærede medlem hr. Axel Kristensen og det ærede medlem hr. Aksel Møller, som der er i debatten i denne natstunde.

Vi vil imidlertid ikke være med til den måde helt eller delvis at overvinde krisens vanskeligheder på. Vor mening om regeringens politik er iøvrigt kendt. Jeg har, så godt det lod sig gøre for mig, givet udtryk for den her. Jeg skal, for at man ikke skal være i tvivl, og da dette jo er en generaldebat om regeringens hele lovkompleks og dets linie, tillade mig at stille følgende forslag om motiveret dagsorden:

„Idet folketetinget udtaler,

at valutavanskelighederne er en følge af den politik, der karakteriseres ved Danmarks tilslutning til Marshallplanen og Atlantpagten, og at Koreakonflikten ikke burde opmuntre Danmark til øget oprustning og krigsforberedelse, men til at gøre en indsats for fredens sag,

erklærer folketetinget, at hovedpunkterne i Danmarks politik bør være følgende:

1. Initiativ og støtte til mægling, der tilsigter en fredelig løsning af Koreakonflikten og dermed en formindskelse af den almindelige krigsfare.

2. Støtte til kravet om, at Kinas plads i sikkerhedsrådet indtages af Kinas folke-regering, som Danmark har anerkendt og opretholder diplomatisk forbindelse med.

3. Standsning af oprustningen. Ikke flere bevillinger til militærvæsenet.

4. Genvindelse af Danmarks frihed og selvstændighed gennem opsigelse af Marshalloverenskomsten og udtræden af Atlantpagten.

5. Ikke flere skatter på den brede befolkning, hverken direkte eller indirekte, men skattelettelser.

6. Øjeblikkeligt og totalt prisstop. Et ærligt pristal.

Folketinget går dermed over til næste sag på dagsordenen.

Formanden: Der er nu stillet følgende forslag om motiveret dagsorden:

„Idet folketetinget udtaler,

at valutavanskelighederne er en følge af den politik, der karakteriseres ved Danmarks tilslutning til Marshallplanen og Atlantpagten, og at Koreakonflikten ikke burde opmuntre Danmark til øget op-

rustning og krigsforberedelse, men til at gøre en indsats for fredens sag,

erklærer folketetinget, at hovedpunkterne i Danmarks politik bør være følgende:

1. Initiativ og støtte til mægling, der tilsigter en fredelig løsning af Koreakonflikten og dermed en formindskelse af den almindelige krigsfare.

2. Støtte til kravet om, at Kinas plads i sikkerhedsrådet indtages af Kinas folke-regering, som Danmark har anerkendt og opretholder diplomatisk forbindelse med.

3. Standsning af oprustningen. Ikke flere bevillinger til militærvæsenet.

4. Genvindelse af Danmarks frihed og selvstændighed gennem opsigelse af Marshalloverenskomsten og udtræden af Atlantpagten.

5. Ikke flere skatter på den brede befolkning, hverken direkte eller indirekte, men skattelettelser.

6. Øjeblikkeligt og totalt prisstop. Et ærligt pristal.

Folketinget går dermed over til næste sag på dagsordenen.“

Jeg skal lade dette forslag indgå i for-handlingen.

Viggo Starcke: I hvilket lands interesse denne dagsorden er stillet er jo vanskeligt at gætte, men det er dog alligevel mærk-værdigt, at et medlem af det høje ting i fuldt alvor kan have den opfattelse, at det, at Danmark får foræret 1000 mill. kr. gennem Marshallhjælpen er årsag til vore valutavanskeligheder.

Rent bortset fra det, som det ærede medlem udviklede i sin lange dagsorden, ville vi fra vor side i den alvorlige situation, som både Danmark og den vestlige verden befinder sig i, have fundet det rigtigt, hvis regeringen havde forelagt forslagene om værnernes opbygning for sig, så de havde stået i ensom majestæt, og ikke havde knyttet dem sammen med de lovforslag, som ikke til årsag har forhold, der ligger udenfor landets grænser, men forhold, der ligger indenfor landets grænser, nemlig de forslag, der skal dække følgerne af regeringens økonomiske fejltagelser. Forslagene om værnernes opbygning ville i det høje ting meget let have kunnet vedtages, og vi anerkender den beslutsomhed, hvormed regeringen på dette punkt har taget sin stilling, men vi misbilliger sammenkoblingen med de andre økonomiske problemer. Når man ser på de forslag, som regeringen har fremsat, og som giver udtryk for regeringens politik med hensyn til værnernes opbygning, er det, som om regeringen nok vil